

Priča o proljeću

Djevojčica Ana
odlučila je poći u
šetnju.

Izašla je iz kuće i
krenula prema livadi.

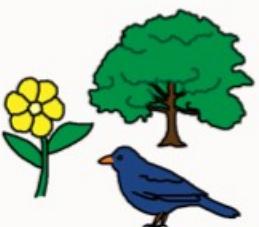
Sunce ju je grijalo
svojim toplim
zrakama.

Bilo joj je vruće.

Iz svojeg je malog ruksaka
izvadila bočicu vode i popila
nekoliko gutljaja.

Priroda se budila.

Stiglo je proljeće.

Zastala je i uživala u
svoj toj ljepoti oko
sebe.

Na nebu, visoko gore,
ugledala je jato lastavica
koje su se vratile s juga.

Mirisale su proljetnice:
ljubičice, jaglaci i
šafrani.

Pčele su zujale i letjele
gore dolje s cvijeta na
cvijet skupljajući nektar.

Leptiri su prkosili
laganom povjetarcu.

Najednom su tamni
oblaci prekrili nebo.

Zapuhao je jaki
vjetar.

Počela je padati
kiša.

Ponajprije lagano a
zatim sve jače i jače.

Djevojčica Ana nije
imala kišobran.

Trčala je što je brže
mogla prema svojoj
kući.

Kad je stigla doma,
presvukla se u suhu
odjeću i odmorila.

Znala je da iza svake kiše
dolazi sunce i da će uskoro
opet moći na igru na livadu.